

Fűzfa Balázs

FIATALOK VERSEI ELÉ

Az itt következő szövegeket huszonéves fiatalok, egyetemisták írták. Végzős magyar szakosok Szombathelyen. A (világ)kép, amely kisprózáikból, verseikből élénk társul, aligha mondható derűsnek. S nem azért, mert nekik ne lenne humorérzékük. Talán inkább azért, mert amit maguk körül látnak és érzékelnek, abban több a szomorúság, mint a vigasz. Vagy talán azért, mert ez már csak így volt a költészettel mindig is; előbb vette észre a rosszszat, az árnyékos alkonyt s kifosztottságot, mint a derűvel övezett hétköznapot, az ismétlődésben is benne rejlő vágyakozást.

A szemrebbenésnyi tekintetváltást is érzékelik ezek a fiatalok. Azért írnak, mert képesek a valóság mélyéről is meglátni az álmokat, és tudnak az álmok magasából is a valóságról beszélni.

Jó szelet hát a vitorlákba!

Bondár Zsolt

LEKÉPEZŐDÉS

ahogy a borzas cigány
gödröt ásott az udvarában,
lyukat is ütött talán
a térelemek halmazában:

szakállá-végéig ért,
ahogy a képek megzuhantak,
megmutatta mindenét
a tárgyakként kezelt alakzat.

bőgni kezdett a cigány
egyetemén látva a tárgyat,
honnán bár a képhiány
ábrái a gödörbe másztak,

köhögött, prüszkölt, nevetett,
ordibált és kifolyt az orra:
saját elemelkedett
átlagát a tárgyból levonta.

Pospischil Barnabás

CSAK...

Szavak vannak hallgatag.
Nyugszik, mozdulatlan harang.
Templomtető, hideg, csillan a fény.
Lehunnya szemét, szunnyad. A tél.

Séta a sírok között. Béke.
Márványmadár őrzi képét,
Fehér paplan, vastag takaró.
Doh. Levegő nélkül. Örökké végül.

Sötét, de nem az ég leple,
Földdel temetve, hörgés elfeledve.
Latyak és sár korhadat faágyamon,
Karjába fon az örök hó és csend és ...

Gazda Viktória

(FEL)HASZNÁLT GONDOLAT

egy fekete egy fehér, egy sima egy fordított. egyik macskakő a másik után, építed az utad magad előtt, de bejárni nincs időd meg lehetőséged, mert annyira hosszú, hogy mire visszamennél a végére, addigra már rég letelne az időd. nem tudsz futni, a futás rossz érv lenne, bele se kezdj! lekopik a lábszárad, miközben építesz, és (közben) arra gondolsz, hogy egyszer majd jó lesz. azt hiszed konstruálsz, de nincs lábad közben!

követ kő után raksz, velőddel tapasztasz, ruhád elhasználsz, bőröd eldíszté, izzadságod eliszod; időd pedig elkoptatod.

most, a koponyáddal pár kissrác a gangon futballozik. üresen áll egy marék sár a temetőben.

KORLÁT

kávét, cigi, reggel. hideg és ködös volt. a semmin gondolkozott, avagy a semmire gondolt. üres volt, nem tudta, hogy lehet ilyet. nem érezte még soha. megrémült, de mosolygott. vagy talán attól rémült meg, hogy mosolygott, vagy csak azért mosolygott, mert megrémült. talán mind egy is, nem kellene belekeverednie.

keresni kellene valamit, ami jobb, mint a várható; jobb,